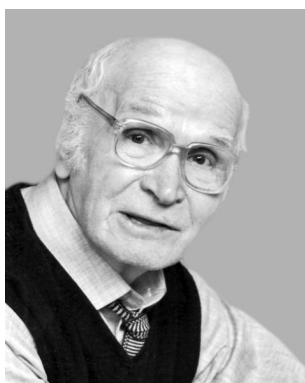

Я. О. Хоменко

Луцак Володимир Павлович

ЛУЦАК Володимир Павлович (01. 11. 1928, с. Заїзд Прилуц. р-ну, нині Черніг. обл.) – скульптор і педагог. Член НСХУ (1967). Закін. Київський художній інститут (1956; майстерня [М. Лисенка](#)). Відтоді – викладач Респ. худож. школи ім. Т. Шевченка у Києві. Від 1960 – на творчій роботі. Учасник всеукр., всесоюз. мистецьких виставок від 1956. Основні галузі – монум., монум.-декор. і станк. скульптура. Для творчості Л. характерні цілісна композиція, звернення до традицій нар. примітиву. Створює пам'ятники, мемор. дошки, портрети, що вирізняються серйозністю та одухотвореністю образ. бачення. Деякі роботи зберігаються у Київ. музеї рос. мистецтва, Донец., Одес. ХМ, Білоцерків. краєзн. музеї (Київ. обл.). Серед учнів – Б. Бистров, Л. Кулябко-Корецька, В. Прядка.

Фотоілюстрації

Основні твори

пам'ятники – С. Палію (1980, м. Біла Церква), Г. Сковороді (м. Переяслав-Хмельницький Київ. обл.), спаленому с. Велика Обухівка Миргород. р-ну Полтав. обл. (обидва – 1986), П. Конашевичу-Сагайдачному (2008, Севастополь, 2014 демонтовано, 2015 встановлено у

Харкові); станк. портрети – «С. Петлюра» (1992), «І. Мазепа» (1996), «П. Конашевич-Сагайдачний» (1997), «Філарет» (1998), «Є. Коновалець» (2001), «М. Плав'юк» (2002), «Т. Шевченко. Апостол Правди» (2003).

Рекомендована література

1. Маєстро охудожненого каменю: Володимир Луцаку – 75 // ОМ. 2004. № 4;
2. Скульптор Михайло Лисенко та його учні: Каталог. К., 2006.

Бібліографічний опис:

Луцак Володимир Павлович / Я. О. Хоменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59374>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).